

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1977

החלטה 05-23

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד יונתן ברג

לבין:

הנקבל

דר' אמיר חמוד

ע"י ב"כ - עו"ד ערן קייזמן

ה ח ל ט ה

העובדות

1. דר' אמיר חמוד (להלן – **דר' חמוד** או **הנקבל**), הוא רופא מורשה אשר הועסק בתפקיד רופא במחלקה הפנימית במרכז הרפואי לגליל בנהריה. המתלוננת ה.ח. מועסקת במרכז הרפואי בתפקיד מזכירה רפואית (להלן – **המתלוננת**). בהזדמנויות שונות, במהלך שנת 2019, נהג הנקבל להתבטא כלפי המתלוננת בהתייחסות מבזה ומשפילה, תוך השמעת הערות בעלי גוון מיני.
2. בין היתר השמיע הנקבל כלפי המתלוננת את ההערות הבאות: "איך בעלך נותן לך לצאת מהבית ככה עם המכנסים האלו?"; "מה זה השיער הזה, כאילו התחשמלת"; "למה את לא עירומה היום?". בהזדמנות אחרת אמר הנקבל למתלוננת: "מנהל המחלקה ביקש שאשב איתך על מדעי היסוד, מבחינתי את יכולה לשבת לי על הזין". באירוע נוסף, כאשר הנקבל הבחין שהמתלוננת נכנסת לשירותים, פנה אליה ואמר: "אפשר להצטרף?".
3. בגין התנהגותו זו, הועמד הנקבל לדין משמעתי בפני ביה"ד המשמעתי של עובדי המדינה, ולאחר שהורשע בדין, הוטלו עליו עונשים של נזיפה חמורה ופסילה לשירות המדינה במשך שנה אחת.

הקובלנה

4. ביום 14.8.22 הוגשה נגד הנקבל קובלנה לוועדת המשמעת של משרד הבריאות. עפ"י כתב הקובלנה, התנהגותו של הנקבל עולה כדי עבירות פליליות של הטרדה מינית – ובכך הוא גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיפים 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1977.

דו"ח ועדת המשמעת

5. בעקבות הגשת הקובלנה, מינה שר הבריאות ועדה לדון בה, בהרכב דר' איריס לייטרסדורף – יו"ר, דר' יעל אוריון ועו"ד אריה רוטר – חברים. הנקבל הודה במיוחס לו בכתב הקובלנה, הביע חרטה על התנהגותו טען כי הפנים את הלקחים מהאירוע. בטיעון לעונש, דרש ב"כ הקובל להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיון לתקופה של חודש אחד, בעוד ב"כ הנקבל ביקש להסתפק בהטלת אמצעי משמעת של נזיפה.

6. בדוח שהגישה ביום 19.4.23, נחלקו דעות חברי הוועדה באשר לאמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל. חבר הוועדה, עו"ד אריה רוטר, סבר כי ניתן להתחשב לקולה בהודאתו של הנקבל באשמה, הבעת חרטתו על התנהגותו, העובדה שנענש כבר ע"י ביה"ד המשמעתי של עובדי המדינה, וכן נוכח עמדת התביעה להטיל עליו התליית רישיון לחודש אחד בלבד. לפיכך הוא סבור כי ניתן להתלות את רישיונו של הנקבל למשך חודשיים (2).

עוד ממליץ עו"ד רוטר להטיל על הנקבל "בנוסף לעונש ההתלייה כאמור, יש לדעת להטיל על הנקבל גם עונש נזיפה", וזאת בדרך של פרשנות, ועל אף לשונו של סעיף 41 לפקודת הרופאים, הקובע כי ניתן להטיל רק אמצעי משמעת אחד.

7. יו"ר הוועדה, דר' איריס לייטרסדורף סבורה, כי על אף הנסיבות המקילות בפרשה זו, לרבות העמדתו לדין של הנקבל בביה"ד המשמעתי של עובדי המדינה וכן עמדת התביעה להסתפק בחודש אחד של התלייה לבד – אין מנוס מלהחמיר בדינו של הנקבל, ולהטיל עליו "עונש משמעתי ומרתיע". לפיכך, ממליצה יו"ר הוועדה להתלות את רישיונו של הנקבל למשך שישה חדשים. חברת הוועדה, דר' יעל אוריון, מצטרפת להמלצתה של יו"ר הוועדה.

8. סוף דבר – ממליצה הוועדה, בדעת רוב, להתלות את רישיונו של הנקבל למשך שישה חדשים, בעוד דעת המיעוט גורסת שניתן להסתפק בהתליית רישיון למשך חודשיים בלבד. בנוסף, ממליצה הוועדה, פה אחד, להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של נזיפה.

החלטה

9. לאחר שבחנתי בכובד ראש את נסיבות המקרה דנן, ונתתי דעתי לחוות הדעת המנוגדות של חברי הוועדה הנכבדה – הגעתי לכלל מסקנה כי אמצעי המשמעת המומלץ ע"י רוב חברי הוועדה הינו חמור מדיי, הן ביחס לנסיבות המקרה דנן, והן נוכח מקרים דומים אשר נדונו בעבר. עם כל הכבוד למשנתה הסדורה והיסודית של יו"ר הוועדה, הנני סבור כי אין מקום למצות את הדין עם הנקבל ולשלול את רישיונו לתקופה כה ארוכה של שישה חדשים.

10. מבלי להמעט בחומרת דבריו המשפילים של הנקבל כלפי המתלוננת, יש לציין כי מדובר בהתבטאויות בלבד, חמורות ונלוזות ככל שהיו, אשר אינן נמצאות ברובד העליון של עבירות מין, בכלל ועבירות שעניינן הטרדה מינית, בפרט. כמו כן סבורני, כי דעת הרוב לא נתנה משקל הולם לנסיבות המקילות בפרשה עגומה זו שעיקרן: הודאתו של הנקבל באמירות שיוחסו לו והבעת חרטתו עליהן; העובדה שנדון על התנהגותו גם בפני ביה"ד למשמעת של עובדי המדינה, והעונשים שנגזרו עליו שם; וכן עמדת התביעה להטיל עליו חודש אחד של התליית רישיון בלבד, כאשר ככלל, אין מקום להחמיר בדינו של נקבל או נאשם מעבר לדרישת התביעה.

אשר על כן, החלטתי להלך בדרך הביניים, ולהטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיון לתקופה של שלושה (3) חדשים.

11. המלצת הוועדה הנכבדה להטיל על הנקבל - **בנוסף** לעונש ההתלייה – גם נזיפה, איננה מקובלת עליי, כלל ועיקר, שכן היא עומדת בניגוד מפורש ללשון סעיף 41 לפקודת הרופאים, כמו גם **בניגוד להחלטותיי בעבר**.

בהתאם לסעיף 41 לפקודת הרופאים ניתן להטיל על הנקבל אמצעי משמעת **אחד בלבד**, שכן לשון הסעיף מדבר על אמצעי משמעת כזה **או** אחר. וכבר פסקתי בעבר כי המונח "**או**" במשמעותו **לחלופין**, ולא במצטבר, ועל כן אין להטיל שני אמצעי משמעת בעת ובעונה אחת (ראה החלטה 03-22, **דר' אלנה פולוחין**, מיום 13.3.22). גם לגופו של עניין, לא ירדתי לסוף דעתה של הוועדה, בדבר הצורך להטיל על הנקבל, בנוסף לעונש החמור של התליית רישיון, גם אמצעי משמעת קל בהרבה של נזיפה.

12. סוף דבר, הנני מטיל על הנקבל, דר' אמיר חמוד, אמצעי משמעת של התליית רישיון מלעסוק ברפואה למשך שלושה (3) חודשים, שמנינם מיום 21.5.23. אמצעי המשמעת של נזיפה – מבוטל בזאת.

ניתנה היום 23.4.23, ב' אייר תשפ"ג.

יש להפיץ החלטה זו לצדדים, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)